

Written by
Saturday, 26 January 2008 20:20 -

"ஐந்தாம் பருவம் காலி இல்லலை என்ற பலகை தொங்கியது அந்தக் காலம். இன்று எங்கு திரும்பினாலும் வலையை இருக்கிறது. இது "தனியார் மயம் தாராளமயம் உலகமயம்" என்ற கொள்கைக்குக் கிடைத்த வற்றி" என்கிறார்கள் ஆட்சியாளர்கள். இந்தியத் தரகு முதலாளிகளோ, "மனித வளம் அதுதான் நம்முடைய பலம்" என்று மக்களை நாக்கில் நீர் சொட்டப் பார்க்கிறார்கள். "மக்கள் தொகைப் பெருக்கம் தான் நாடு முன்னேறாததற்குக் காரணம்" என்று அரசாங்கமும் முன்புபோல மக்களை இப்போது கரித்துக் கொட்டுவதில்லை. மொத்தத்தில், மக்களுக்கு இப்போது மதிப்பு கிடைக்கிறது.

1530 வயதுக்கு இடைப்பட்ட இளைய தலைமுறை உலகிலேயே இந்தியாவில் தான் அதிகமாக இருக்கிறதாம். நாட்டை முன்னேற்றும் பொருட்டு கனிமவளம், நீர்வளம், எண்ணெய் வளம், காட்டுவளம் ஆகியவற்றைத் தனியார் மயமாக்கி, பன்னாட்டு நிறுவனங்களும் தரகுமுதலாளிகளும் அவற்றைத் தம் விருப்பம் போலச் சிறையாடுவதற்கேற்பச் சட்டங்களைத் திருத்தி விட்டன பா.ஜ.க, காங். அரசுகள். ஆனால், இந்த மனிதவளத்தைச் சிறையாடுவதற்குத் தான் பல சட்டங்கள் தடையாக இருக்கின்றனவாம். அவற்றையும் திருத்தி விட்டால் முதலாளிகள் மகிழ்ச்சியுடன் தொழில் தொடங்குவார்கள், என்கிறார் மனமோகன் சிங்.

பணிப்பாதுகாப்பு, குறைந்த பட்ச ஊதியம், 8 மணி நேர வலையை, தொழிற்சங்க உரிமைகள் போன்ற தடவைகளை அகற்றினால்தான், முதலாளிகள் தொழிலாளிகளை சூதந்திரமாகக் கசக்கிப் பிழிய முடியும், என்பதுதான் பிரதமர் கருவதன் உட்பொருள். இருந்தாலும் "உங்கள்கைக் கசக்கிப் பிழிவதற்கான வாய்ப்பை வழங்குகிறோம்" என்று முதலாளிகளோ

2 / 7

Written by

Saturday, 26 January 2008 20:20 -

பல்லாயிரக்கணக்கான இளம் பெண்களின் கண்ணீர் ரக் கதை இது. இந்தக் கண்ணீர் ரக் கதைக்கு, முதலாளிகள் சட்டியிருக்கும் பெயர் சும்ங்கலித் திட்டம்.

ஏழை, கஃலி விவசாயிகள், கிராமப்புற ஏழைகள் ஆகியோரது வீட்டுப் பெண் பிள்ளைகளைக் குறிவதைத் து, ஜவாஹர் ஆலாப முதலாளிகளால் உருவாக்கப்பட்டிருக்கும் திட்டம்தான், சும்ங்கலித் திட்டம். இதற்காகவே கிராமப்புறங்களில் அலையும் தரகர்கள், பள்ளியிறுதித் தேர்வு முடிந்து, விடுமுறையில் இருக்கும் பெண்களுடைய பெற்றோர்களைக் குறிவதைக் கிறார்கள். "தினக்கஃலி 25 ரூபாய்; உணவு, தங்குமிடம், மருத்துவம் இலவசம்; இலவசமாக தயைல் பயிற்சி, கம்ப்யூட்டர் பயிற்சி; 3 ஆண்டுகள் வலேயை செய்தால், முடிவில் 50,000 ரூபாயுடன் வீட்டு திரும்பலாம்" என்று பெற்றோர்களுக்கு ஆசை காட்டுகிறார்கள். "வீட்டில் இருந்தால் வீண் செலவுதானே, படித்து ஆகப்போறதென்ன, சும்மாயிருப்பதற்கு தொழில் பிச்சுமாதிரியும் ஆச்சு, கலயாணத்துக்கு சம்பாதிச்சு மாதிரியும் ஆச்சு" என்று கஃலி, பெண்பிள்ளையைக் கட்டிக் கொடுக்க வழியில்லாத அவர்களது நிலமையை நினைவுபடுத்துகின்றனர். "ஓழுகம், கற்பு விசயத்தில், உங்களவிட முதலாளி ரொம்பவும் கண்டிப்பாக்கும்" என்று கதை சொல்லி, பெற்றோரின் தயக்கத்தைப் போக்குகின்றனர்.

தயங்கி என்ன செய்ய முடியும்? பெண்ணைப் பிடிக்க வகைக் ஆசையிருந்தாலும், விவசாயிக்கு வசதி கிடையாது. அவருக்கே வலேயை கிடைக்காத கிராமப்புறத்தில், பிள்ளைக்கு வலேயையும் கிடைக்காது. கலயாணம் கட்டிக் கொடுக்கவோ, காசும் கிடையாது. தரகனின் பச்சைக் காட்டிலும், வாழ்க்கை தரும் இந்த நிர்ப்பந்தம் அவர்களைத் தலையாட்ட வகைக்கிறது.

இப்படி கிராமப்புறங்களிலிருந்து ஓட்டிச் செல்லப்படும் பெண்கள், மில்லுக்கு அருகிலேயே தங்க வகைக் கட்டிகிறார்கள். காலநீட்டிக்கட்டப்படக்க முடியாமல், ஒரு அறையை 70 பரே மந்தகளைப் போல அடக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தினசரி 12 மணி நேரம் வலேயை. கட்டுதலாக 3 மணி நேரமாவது வலேயை செய்ய வேண்டியிருக்கும். மறுத்தால் நாள் முழுதும் வயிலில் நிற்கும் தண்டனை. ஒருநாள் கஃலி 15 முதல் 25 ரூபாய் வரை. பச்சைய

Written by

Saturday, 26 January 2008 20:20 -

கஃலியைக் கொடு என்ற வாய்திறந்து கடைக்கமுடியாது. ஆண்டுக்கு 5 நாள் தான் விடுமுறை. உடம்பு முடியாமல் லீவு போட்டால் சம்பள வெட்டு. மாதவிடாய்க் காலத்திலும் கபினமான வேலைகளிலிருந்து விலக்கு கிடையாது. வேலை நேரத்தில் கழிவறைக்கு ஒதுங்க நினைத்தால், ஆண்கங்காணிகளின் சீண்டல் பச்சைகளையும் கழுகுப்பார்வையையும் தாண்டித் தான் போக முடியும். வீட்டிலிருந்து வரும் கபிதங்கள் பிரித்துப் பபிக்கப்படும். தங்கியிருக்கும் விடுதியிலிருந்து வளியில் சல்லவோ, வளியாள்களிடம் பச்சைவோ அனுமதி கிடையாது. ஒருவளே, மஃன்றாண்டுகளுக்கு சில மாதங்கள் முன்னதாகத் திருமணம் நிச்சயமாகி விட்டால்கஃட, மொத்தத் தொகையும் மறுக்கப்படும். காதலித்தாலும் வேலைநீக்கம்.

தினக்கஃலியில் சாதிபதேமும் உண்டு. நாகமலை என்ற கிராமத்திலிருந்து வந்த தலித் பண்களுக்கு 15 ரஃபாய்தான் தினக்கஃலி. திண்டுகல் மாவட்டம், தோட்டணாம்பட்டி மரகதத்துக்கு இரண்டரை ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு திருமணமான குற்றத்துக்காக, மொத்தத் தொகையும் மறுப்பு. பழனி விஜயகுமார் மில்லின் முதலாளியோ, திடீரென்று மில்லை மஃடி, சும்ங்கலித் திட்டத்தில் வேலை செய்த 789 பண்களுக்குச் சரே வேண்டிய மொத்தத் தொகையையும் விழுங்கி விட்டான். நிச்சயிக்கப்பட்ட திருமணம் நின்றுபோய், நீதிமன்றத்தில் உத்தரவு வாங்கிய பின்னரும் பணம் வராததால், தற்கொலைக்கு முயன்ற பண்களும் உண்டு.

முழுசாக 50,000 ரஃபாயைப் பார்த்தறியாத விவசாயிகள், அந்தத் தஃண்டிலில் சிக்கித்தான் பண்களை அனுப்புகிறார்கள். ஆனால், "குற்றம் குறை இல்லாமல் மஃன்றாண்டுகளை முடித்தால் தான் முழுத் தொகை" என்ற அந்த நிபந்தனையான், ஆகக் கொட்டரமான கொத்தடிமையைத் தனத்தையும் சகித்துக் கொள்ளும் கட்டாயத்தை அந்தப் பண்களுக்கு ஏற்படுத்துகிறது. "அபிக்கபி பார்க்க வந்தால் அதாவே பிரச்சினையாகி விடும்" என்று பற்றோர்களையே துரத்தும் பண்களின் பயம், காதலிக்க பயம், உடல்நலம் குறைந்தால் தகுதிக் குறைவாகி விடும்மோ, என்று அதை வளியில் சொல்ல பயம், ஒதுங்க நினைத்தால் கஃட சஃப்பர் வசைரகை கண்டு பயம், ஓட நினைத்தால் கஞ்சிக் கு வழியில்லாத வீட்டை எண்ணிப் பயம், மிசினில் சிக்கி விரல்துண்டானாலும் மருத்துவ விடப்பு எடுக்க பயம், பாலியல் வன்முறைக்கு ஆளானாலும் அதைச் சகித்துக் கொள்ளவேண்டிய பயம் இப்படித் திட்டமிட்டே அச்சத்தில் உறையை வதைத்துதான் அந்தப் பண்களை உறிஞ்சுகிறார்கள், முதலாளிகள்.

Written by

Saturday, 26 January 2008 20:20 -

தாங்கள் அனுபவித்து வரும் கொடும்பையைத் தம் பெற்றோரிடம் சொன்னால் கட்டப் பிரச்சினையாகிவிடும்போ, என்று அஞ்சும் இந்தப் பணிகள், இவற்றையெல்லாம் தாமாகவே வளியுலகிற்குக் கொண்டுவந்து விடவில்லை. பத்திரிகையாளர்களிடம் கட்ட பசேப் பயந்தார்கள். நிரந்தரத் தொழிலாளிகளின் மலம்தான், இப்பிரச்சினையின் வீச்சும், பரிமாணமும் வளியில் வந்திருக்கின்றன. நிரந்தரத் தொழிலாளர்களையெல்லாம் கட்டாயப்படுத்தி, "விருப்ப ஓய்வி"ல் அனுப்பிவிட்டு, மொத்த உற்பத்தியையும் தொழிற்பழகுனர்களையே வதைத்தே நடத்த, முதலாளிகள் சதி செய்வதாகக் கூற்றம் சாட்டியிருக்கிறார்கள் நிரந்தரத் தொழிலாளர்கள். "100% தொழிற்பழகுனர்களையே வதைத்தே ஆலையை நடத்தும் போதுதான் ஜவாஸ்த்தொழிலின் திறனைக் கட்டடமுடியும்" என்று வளிப்படியாக பத்திரிகைக்குப் பேட்டி கொடுக்கிறார் தன்னிந்திய ஜவாஸ்த் ஆலையை அதிபர்கள் சங்கத்தின் செயலர் சல்வராஜ்.

இவ்வாறு கடுமையான சட்டவிரோதமல்லவா, என்று பலர் கருதலாம். ஆனால் 1947இல் இயற்றப்பட்ட தொழிற்பழகுனர் சட்டம், மொத்த தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையில் எத்தனை சதவீதம் பரே தொழிற்பழகுனர்களாக வதைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற வரம்பு எதையும் குறிப்பிடவில்லை. முதலாளிகளின் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு, தொலைநோக்குடன் வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கும் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ்தான் சும்ங்கலித்திட்டம் இன்று அமலாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அண்ணா தொழிற்சங்கம் போட்ட வழக்கை ஓட்டி, 17 மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த ஆட்சியர்கள் தலமையில் தொழிலாளர் துறை இணை ஆணையர்கள், வருவாய் துறை ஆய்வாளர்கள் அடங்கிய குழு சும்ங்கலித்திட்டத்தை ஆய்வு செய்வதற்காக அமைக்கப்பட்டது. மில்கள் அதிகம் உள்ள கோவை, திண்டுக்கல் மாவட்ட ஆட்சியர்கள் இத்திட்டம் மிகச் சிறப்பாகச் செயல்படுவதாக அறிக்கை கொடுத்து விட்டனர்.

"அந்தப் பணிகள் செய்யும் வேலைக்கு, அதிகப்பட்சம் 6 மாதத்துக்கு மலே பயிற்சி தலையில்லை. 3 ஆண்டுகள் தொழிற்பழகுனர்களாக அவர்களை வதைத்திருப்பது மோசடி. நிரந்தரத் தொழிலாளிகளின் வேலைகள் அனைத்தையும் அவர்கள் செய்கிறார்கள். ஆனால், உரிமை மாத் திரம் அவர்களுக்கு மறுக்கப்படுகிறது" என்று தொழிற்சங்கம் கூறும் கூற்றைச் சாட்டித் தொழிலாளர் துறை ஆணையர்கள், காதில் கட்டப் போட்டாக் கொள்ளவில்லை. அதிகார வர்க்கத்தையே முதலாளிகள் விலை பசேவிட்டார்கள் என்பது மட்டுமல்ல பிரச்சினை. "தொழில் வளர்ச்சிக்கு உகந்த தொழிலாளர் கொள்கை இதுதான்" என்பதே இன்று அரசாங்கத்தின் நிலைப்பாடு. அதனால்தான் தொழிலாளர்

Written by

Saturday, 26 January 2008 20:20 -

சட்டங்களில் ஏற்கெனவே இருக்கும் ஓட்டகளை இன்னும் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்கிறார் மனமோகன் சிங்.

மனநாண்டு காலம் ஓரே வலையைச் செய்து, அவ்வலையில் தரேச்சி பற்றிப் பண்களை பணி நிரந்தரம் செய்ய முதலாளிகள் தயாரில்லை, என்பது மட்டுமல்ல, நாளொன்றுக்கு 100 ரூபாய் கட்டி கொடுத்துத் தற்காலிகப் பணியாளராக வைத்துக் கொள்ளவும் அவர்கள் தயாரில்லை. பட்டமரத்தைப் பார்த்துத் தொதுக்கும் பறவையைப் போல, தண்ணீர் மட்டம் குறைந்தவுடன் தடமொன்றை மாற்றிவிடும் தண்ணீர் வியாபாரி போல, பதின் வயதில், இயற்கை மனித உடலுக்கு வழங்கும் ஆற்றலை, மனநாண்டு ஆண்டுகளில் கசக்கி உறிஞ்சி விட்டுத் துப்பி விடுகிறார்கள், முதலாளிகள். கிராமப்புறமெங்கும் கொட்டிக் கிடக்கும் பிள்ளைக் கறியை அள்ளிக் கொண்டு வரத் தரக்கூடிய ஏவி விடுகிறார்கள். புறம்போக்கைக் கண்டவுடன் விழுங்கத் துடிக்கும் அரசியல்வாதியைப் போல, பண்களைப் பார்த்தவுடன் எச்சில் ஊறும் காமுகனைப் போல, உழைப்பை உறிஞ்சத் துடிக்கிறார்கள் முதலாளிகள்.

"வால்மார்ட்டின் அமெரிக்க வியர்வைக் கடகையில் சிக்கிக் கொண்ட வளிநாட்டுத் தொழிலாளர்கள், ஒரு டாலர் கட்டிக்கு நாள் முழுவதும் "நகை" காலணிகளைத் தயாரிக்கும் தாய்லாந்தின் சிறுவர்கள், அமெரிக்கக் குழந்தைகளுக்கு விளையாட்டுப் பொம்மைகளை வழங்குவதற்காக, சீனத்தில் கொத்தடிமனைகளாக உழைக்கும் பண்கள், தம்குழத்தில் தாலி ஏறுவதற்கு முன் நியந்தனையாக, இந்தியாவின் "ஜவூனி ஏற்றுமதி"யை ஏற்றிக் கொண்டிருக்கும் சும்ங்கலித் திட்டத்தின் பண்கள்.. இந்திய முதலாளிகளும் பன்னாட்டு முதலாளிகளும், விரும்பி நேசிக்கும் "மனிதவளம்" இதுதான்.

உறிஞ்ச உறிஞ்ச வற்றாத இந்த மனித வளத்தின் விலை (அதாவது கட்டி) இந்தியாவில் மிகக் குறைவு. மிகவும் குறைவு! ஜவூனித் தொழிலில் இந்தியா கொட்டிப் பறப்பதன் இரகசியம் இதுதான். ஐ.பி தொழிலின் அசுர வளர்ச்சிக்குக் காரணமும் இதுதான்.

